

URPREMIÄR 19 DEC

EN NY REVVY

I REGI AV HANS MARKLUND

MATTLAS LINDEROTH

SUSANNE KARLSSON

HÄNS-PETER EDH

MARI GÖTESDOTTER

CECILIA LINDQVIST

TOM AHLSELL

PETRA BRYLANDER

SVEN BORÄNG

JOHANNES WANSELOW

HIPP

MALMÖ STADSTEATER

EN NY REVY

Urpremiär på Hipp 19 december 2015

Text Valle Westesson, samt

Hans Marklund, Anders Lundin och ensemblen

Regi, koreografi och scenbild Hans Marklund

Kompositör och kapellmästare Christopher Dominique

Kostym Paola Billberg Johansson

Ljus Sven-Erik Andersson

Mask Siv Nyholm

Medverkande Tom Ahlsell, Sven Boräng,

Petra Brylander, Hans-Peter Edh,

Mari Götesdotter, Susanne Karlsson,

Mattias Linderöth, Cecilia Lindqvist,

Johannes Wanselow

Musiker Zoltan Csörsz, Christopher Dominique,
Mikael Gökina, Inge Pettersson-Lindbäck

TOM AHLSELL

SVEN BORÄNG

PETRA BRYLANDER

HANS-PETER EDH

MARI GÖTESDOTTER

SUSANNE KARLSSON

MATTIAS LINDERÖTH

CECILIA LINDQVIST

JOHANNES WANSELOW

En ny revvy!

En klassisk nyårsrevy ska sammanfatta årets mest spektakulära nyheter på lokalt, riksangeläget och på ett internationellt plan. Denska koka ner dem till ett pärlband av sketcher, kupletter och danser. Dessa ska smyckas med galna kostymer, fiffiga scenlösningar och konfettiregn. I den analogin skulle vi ikväll alltså sett en sketch om boarmen i Pildammsparken, en kuplett om att Kinberg Batra kom och Hägglund gick, samt en dans om Charlie Hebdo. Hur lockande det än låter måste jag göra er besvikna. Inget ont om den sortens revy, men det finns andra som redan gör det, och gör det bra.

I vår oklassiska nya revy har vi istället sammanfattat året som gått i dess känslorörelser, dess underliggande trender och dess ångslan. Mer som om en psykoanalytiker hade analyserat staden istället för att en nyhetskorre rapporterat om den. Inte därmed sagt att det är svårt och konstigt, utan mer som folk är mest. Vad tänker du på innan du går och lägger dig? Vad hoppas du på inför nästa år? Hur känns det egentligen att gå på restaurang när man betalar 500 kronor och ändå känner sig underlägsen servitören när hen lägger upp något som nästan ser ut som mat? Det här är ett litet försök att stanna

upp och se oss omkring, känna igen oss och kanske till och med skratta åt oss.

Som komiker och komediförfattare har jag främst skrivit åt och jobbat med andra komiker. Dessa är experter på att sätta skämtet, som vi säger. Det som brukar kallas för tajming är komikernas expertområde. Det många i den branschen inte har förfinat är klassiskt skådespeleri, alltså att gestalta en annan människa och få det att bli trovärdigt i tal och kroppsspråk. Det är däremot skådespelarnas bästa gren. Därför känns det extra lyxigt att sketcherna den här gången ska framföras av folk som är superbäst på att gestalta och sätta liv i de ganska tillyxade karaktärer som det gärna blir i kortare sketcher och monologer. Ibland hittar de en sida i en liten karaktär som jag inte ens tänkt på och ibland vänder de på uttalet så huvudpersonen blir nån helt annan. Därför är det en extra oklassisk ny revy. Den väljer inte bara andra teman, utan slipar också den dramatiska teaterns alla instrument för att föra fram oss till upplägg, förvirringar och slutpoänger.

Hoppas ni är lika nyfikna som jag!

Valle Westesson

HEJ HANS MARKLUND!

Du har lång gedigen erfarenhet av att jobba med shower och TV, men också teater. Skiljer sig arbetet åt och i så fall hur?

Jag kan egentligen inte skilja de olika konstformerna åt. Alla går ju ut på att man ställer sig på en scen och "låtsas" att man är någon annan. Att man tar med sig publiken in i en annan värld. Sen handlar det om hur bra man gör det. Det svåra med komedi eller humor är att du får en direkt respons från publiken på vad du gör. Om de inte skrattar så fungerar uppenbarligen inte skämtet. I ett drama är det svårare att läsa av publiken under spelets gång. Där får man sin belöning i slutet.

När man jobbar med kända artister som ska göra en egen föreställning har alltid mitt mål varit att få det hela till att se ut som det är artisten själv som hittat på allt. Att artisten är så-där fyndig och smart i sina monologer och att det är de som bestämt hur det ska se ut på scenen och hur olika nummer ska utföras. Går publiken på det – då har man lyckats. Det är lite samma med teater också faktiskt. Regissörens jobb är att ta fram det bästa ur skådespelarna och få det att se ut som att de bara ställt sig på en scen och är briljanta. Nu är det inte så svårt, när man har en bra ensemble och bra skådespelare. Som här och nu. För mig har alltid själva repetitionsarbetet varit det roligaste. Då man letar, testar och kastar sig ut på olika sätt. Det gäller att skapa en skön, varm och trygg atmosfär under den perioden och det tror jag är min styrka. Jag är lugn och oerhört positiv. Alltid. Även när nerver och sänt sätter in.

Kan du berätta lite hur det är att jobba med revyn och sketcher som konstform?

Det är alltid roligt att jobba med nya texter och träffa nya författare, och det speciella med att göra sketcher eller korta scener är att man måste vara snabb på att skapa karaktärer och situationer och hitta igenkänningspunkter. Det är unikt för man kan blanda lite spelstilar också. Vissa sketcher kräver lite yvigare spel, andra lite mer återhållet. Jag gillar att

stuva om och knäpa med replikerna och skriver även mycket själv. Ibland kan jag flytta premissen i en scen till ett senare tillfälle för att få mer kraft istället för att man kanske ger bort poängen för tidigt. Sen är det en konstform som liknar musikal, då man ska sjunga och dansa också. Jag tycker att det är en ofantlig lyx att vi till denna föreställning har fått helt nykomponerad musik. Och väldigt bra sådan, dessutom. Det är svårt att få en del melodier ur huvudet. Christoffer Dominique är ett geni.

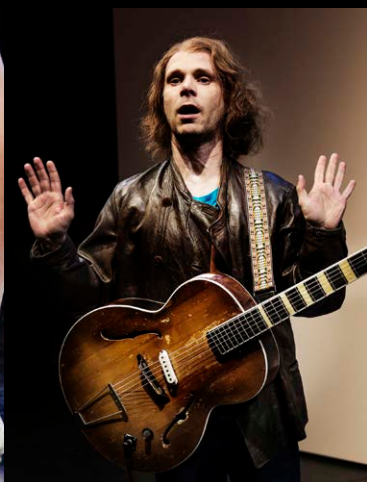
Vad är det roligaste du vet?

Jag kan fastna för små saker. En blick. En liten grej man gör av vana. Ett ticks. Små saker som avslöjar karaktären. När den har sagt något dumt. Något den inte vet. Eller när någon blir arg, så där riktigt kolerisk. Sen är det alltid hisnande kul att göra det oförväntade. Vi har massor med såna ögonblick i föreställningen som jag skrattar åt varje gång.

Annars så gillar jag personer som Amy Schumer, Kirsten Wiig, Armando Iannucci m fl, eller TV-serier som Modern Family, Family Guy och spanska TV-shower. Men då talar vi om ofrivillig komik. När man försökt göra nåt bra, men inte riktigt nått hela vägen fram.

VÄLKOMMEN TILL REVY PÅ HIPPODROMTEATERN!

**"Här kommer manna,
skånska mannar,
det ser I väl
feda o granna,
o riga min liv o min själ!"**

På annandag jul 1926 inträffade en enorm succé på Hipp. Nyårsrevyn *Me rullebör och tollabössa*, med bland andra Edvard Persson, hade premiär och publiken var helt exalterad:

"Maken till premiär har jag aldrig skådat. Man klappade i händerna och grät och skrek av fröjd. Det applåderades genast, så snart man fick se en av de stilfulla dekorationerna, det applåderades nästan var gång en människa kom in på scenen, det applåderades åt musik och åt sång och åt dans, åt kvickheterna och de relativt få dumheterna, åt skinande dräkter och åt skinande nakenhet", skrev signaturen "Sic" i *Sydsvenskan*.

Teaterdirektören Oscar Winge hade tre år tidigare tillträtt som chef för Hipp. Hans ledstjärna var att skapa teater som Malmöborna ville ha. Det skulle vara mycket publik och låga biljettpriser. Operetter, revyer och lustspel dominerade repertoaren och just nyårsrevyerna blev Hipps stadigaste kassasuccéer.

Det hade spelats revy även innan Oscar Winges tid. Redan 1911 spelades den första helaftonsrevyn i Hipps cirkusmanege och de nära 2 000 åskådarplatserna räckte knappt till. Oscar Winges första revy som teaterdirektör hette *Runt horisonten* och hade premiär 1 januari 1923. Men det var först med ovan nämnda *Me rullebör och tollabössa* som nyårsrevyer blev en självklarhet på Hipp. Winges favoritförfattare till revyerna var Sven Gustafsson och Nils Bie. En annan revy-författare var ingen mindre än poeten Hjalmar Gullberg som tillsammans med Bengt Hjelmquist skrev kupletter till två revyer. Även tidens främsta revykung Karl Gerhard gästspelade på Hipp i början av 1940-talet.

Allt som allt blev det 27 revyer på Hipp under Oscar Winges tid 1923–1944. Då han istället blev lyrisk chef på nybyggda Malmö Stadsteater 1944 tog hans fru Elsa över direktörskapet för Hipp mellan 1944–1950. Hon fortsatte med revytraditionen och skapade succéer som *Hipp, vi leve!* (1944) och *Hipps rundtur* (1948). Den sista nyårsrevyn på Hipp blev *Knydegille* (1949), och den sista föreställningen på det hela taget innan Hipps stängdes 1950 var den legendariska *Lorden från Gränden* med Nils Poppe.

Fakta ur *Hipp: Cirkusen som blev teater, som blev kyrka, som blev teater*, red. Jan Richter, Malmö 1993.

Inspicient Uli Ruchlinski
Produktionsassistent/sufflör Josefina Johansson

Ljuddesign Anders Ekstedt

Teknikmästare
Piotr Kassaraba, ansvarig
Jan-Erik Lövgren, ljus
Joel Kästel, ljus
Jonas Vestergaard, rekvisita
Jonathan Flygare, ljud
Krister Sävström, följespot

Teatertekniker
Fredrik Lerbom, B-ljud

Teknisk koordinator Pontus Karlsson
Kostymateljé Mariane Josefsson,
Malin Cederberg, Anja Svärd,
Påklädare Gyöngyi Balázs

Färgning och patinering Alicia Ekerholm

Producent Lisa Ericstam

Marknadschef Jenny Bång

Ärt director Johan Sjövall

Informatör/programredaktör Carin Hebelius

Kommunikatör Erik Roman

Föreställningsfotograf Emmalisa Pauly

Försäljningsansvarig David Ringqvist

Serviceansvarig Inger Börjesson

Säljare Izabella Parti

Tryck KSPrint Digitaltryck, Malmö

Teknisk chef Dan Sörensen

Chefsproducent Lisa Ericstam

Chef maskavdelningen Agneta von Gegerfelt

Chef kostymavdelningen Paola Billberg Johansson

Föreståndare kostymservice Gyöngyi Balázs

Ljusansvarig Sven-Erik Andersson

Transportansvarig Hans Wendel

Ekonomichef Leif Jönsson

Städledare Rinna Möller

Chefsassistent Anna Andrén

VD/Teaterchef och ansvarig utgivare Petra Brylander

FOTOGRAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR AV UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÄLEJ TILLÅTEN
VAR VÄNLIG STÄNG AV MOBILTELEFONEN

MALMÖ STADSTEATER